

NASTĘPCA (1) *sb m*

D pl następcom.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Ten, kto obejmuje po kimś jakąś funkcję; postpartor, successor Cn [czyj]: Teć łą znáki powinney vczćiwosci/ wyrządzány ták Pánu Chriřtułowi/ iáko y innym świętym ofobam/ Prorokom/ Apořtołom y następcom ich Papieżom WujNT 412.

Cf **NASTĘPNIK**

JR, KW